

Remissvar:

Förbud mot uppfödning av djur för pälsproduktion SOU: 2026:29

Detta remissvar är utformat för Linköpings universitet (LiU) av Per Jensen, professor emeritus i etologi.

Sammanfattning

LiU tillstyrker utredningens förslag i sin helhet.

Grund för ställningstagandet

Uppfödning av djur för produktion av päls ("pälsdjur") är en verksamhet som utvecklats under de senaste drygt 100 åren. I ett perspektiv av människors djurhållning är det därför en av de yngsta verksamheterna (jämfört med ca 10 000 år av domesticering och hållande av djur för livsmedelsproduktion). I dag är det främst fyra arter som används: mink (amerikansk mink), mårddhund, rävar (såväl rödrävar som fjällrävar), samt chinchilla. Därutöver produceras ull och skinn också från andra djurslag som inte främst föds upp för detta ändamål, t ex får, get, alpaca och kanin.

Uppfödningen av pälsdjur karakteriseras av intensiva djurhållningsformer under mycket karga och begränsade förhållanden. De djurskyddsmässiga aspekterna på detta har nyligen utretts grundligt av EFSA, vars omfattande rapport (*Welfare of animals kept for fur production, 2025*) drar slutsatsen att djurens grundläggande behov inte är möjliga att tillgodose inom den nuvarande uppfödningen. Tillgodoseende av de mest basala behoven skulle kräva en mycket omfattande förändring av systemen, t ex genom att övergå till uppfödning i stora hägn med tillgång till strömmande vatten för minkar.

Utredningen drar med ledning av EFSA-rapporten slutsatsen att det inte är möjligt att bedriva pälsdjursuppfödning i linje med den svenska djurskyddslagstiftningen. Det finns också en väl avvägd diskussion av varför det inte är rimligt att med lagstiftning förbjuda specifika arter utan att lagen tydligt bör förbjuda uppfödning av alla djur för det huvudsakliga syftet att producera päls.

Slutsatserna är väl motiverade och genomarbetade och LiU ger därför sitt fulla stöd till förslagen.